

Dr. Frankó Károly: Dr. Szerb György körzeti főorvos

Budapesten született 1902. május 24-én.

Édesapja, Szerb Tódor György, M. Kir. Határrendőrségi főtiszt volt. A nemesi származású család Erdélyben, Besztercén élt. A fiuk, Szerb György német iskolába, szász gimnáziumba járt, Besztercén érettségizett. 1920-ban a családot Magyarországra toloncolták. Szerb Györgynek Magyarországon újra kellett érettségiznie, majd folytatta tanulmányait a Pázmány Péter Tudományegyetem orvosi karán. Később szülész-nőgyógyász szakképesítést is szerzett. Diplomaosztás után 17 évig dolgozott Budapesten, a Szent Margit-kórházban szülész-nőgyógyászként. Operált és tudományos munkát is végzett, gyógyító munkájáról számos cikket írt az Orvosi Hetilapban.

Majd politikai okok miatt vidékre kényszerült: tíz évig dolgozott tanyán, ezután Gyomán telepedett le. Családot alapított, felesége Szekeres Irén orvos-asszisztens volt. Két gyermekük született: György és Márta, mindketten tanárok lettek.

Szemüveges, mosolygó arcára máig sokan emlékeznek. Német anyanyelve ellenére nagy magyar volt. Nem a foglalkozása, hanem a hivatása volt az orvosi szakma. A betegek mindennél fontosabbak voltak a számára. Pénzt nem fogadott el, azt mondogatta, hogy akit nem lehet SZTK-ra meggyógyítani, azt másképpen sem lehet.

1964. április 1-jétől 1985. március 18-ig, haláláig dolgozott Gyomán. 50 évi szolgálat után ment nyugdíjba, ezután még üzemorvosként tevékenykedett. A gyomai város lakossága is és a városvezetés is nagyon megbecsülte. Szép ünnepség keretében Hűséggel a nép egészségéért elnevezésű, magas szintű Semmelweis-kitüntetését kapott.

1985. március 18-án halt meg Gyomán. Szarvason van eltemetve. Halála után posztumusz Gyomaendrődért kitüntetését vehetett át a család. Ez alkalomból hangzott el egykori fiatal kollégája búcsúköszöntése, amelyből idézünk: *„Kedves voltál, szeretetre méltó, alázattal dolgoztál, csak a betegeidnek éltél, csak gyógyítottál, gyógyítottál. Sokat tanultam Tőled emberségből, orvoslásból. Ma is hálás vagyok, hogy pályám kezdetén Te voltál mellettem. Köszönök és köszönünk mindent Neked. A gyógyulásokat, vigasztaló szavaidat, az emberségedet.”*

Megjelent: Új Gyomaendrődi Hírlap. 2009. augusztus. p. 5.